

[Steffensen]

revision, som vi nu har hørt det flere gange, i 1985-86, er vi også tilfredse med, at der kan blive rolige forhold omkring dette problem indtil da.

Men det er vort ønske i kristeligt folkeparti, at kommunerne både før og efter lovrevisionen har deres selvbestemmelsesret sikret, så at man ikke bliver tvunget til at indføre offentlige skoletandklinikker, hvis man i stedet måtte ønske arbejdet udført af den privatpraktiserende tandlæge.

Kristeligt folkeparti kan tilslutte sig venstres lovforslag.

Flygaard (DR):

Retsforbundet kan ikke anbefale fremskridtspartiets lovforslag, men derimod det lovforslag, der er fremsat af venstre ved hr. Henrik Toft m. fl.

Jeg skal ikke på nuværende tidspunkt knytte mange bemærkninger i øvrigt til det pågældende forslag, men blot henvise til den del af betænkningen, hvor der er afgivet en mindretalsudtalelse af det radikale venstre, kristeligt folkeparti og Danmarks retsforbund.

Indenrigsministeren (Henning Rasmussen):

Det er meget tit interessant at deltage i arbejdet i folketetinget. Det har det også været i forbindelse med behandlingen af disse lovforslag. Når man nu erindrer, at der var 3 lovforslag, hvoraf det ene var fra fremskridtspartiet – et forslag, som kun fremskridtspartiet ville stemme for – og så to forslag, et fra venstre og et fra regeringen, der begge gik ud på, at der fortsat skulle kunne gives dispensation fra den principielle forpligtelse til at oprette en kommunal børnetandpleje, og hvor der i realiteten var nuanceforskelle og ikke andet i opfattelsen, er det egentlig forbløffende, at et par bemærkninger i bemærkningerne til lovforslaget, et par bemærkninger, som fru Aase Olesen især ikke kunne acceptere, skulle give anledning til, at der stilles halvtredsindstyve spørgsmål, og at man i dag på den ene side taler om, at udvalgsarbejdet intet har dokumenteret, og på den anden side taler om, at udvalgsarbejdet har været vældig grundigt og har dokumenteret en forfærdelig masse. Det er egentlig vældig forbløffende, men sådan er livets vilkår åbenbart.

Jeg vidste på forhånd, at fru Aase Olesen havde sin egen – meget håndfaste – opfattelse af forholdet imellem kommunal børnetandpleje og dispensationstandplejen, og jeg vidste på forhånd, at det ville være umuligt at overbevise fru Aase Olesen om rigtigheden af de synspunkter, som sundhedsstyrelsen, indenrigsministeriet og jeg selv har givet udtryk for. Jeg vil gerne sige til fru Aase Olesen, at når fru Aase Olesen, uanset hvad jeg sagde i udvalget, fortsat mener, at der stilles krav om billigørelse som forudsætning for, at man kan få godkendt dispensation fra forpligtelsen til kommunal børnetandpleje, så opgiver jeg rent faktisk. Jeg dokumenterede ved at læse op af den cirkulæreskrivelse, fru Aase Olesen kritiserede, at der ikke var tale om et krav. Men her ved andenbehandlingen gentages det uanfægtet, at der er tale om et krav, og så må jeg sige rent ud, at så opgiver jeg at diskutere sagen. For der står simpelt hen intet som helst i det cirkulære om krav om en billigere løsning som forudsætning for, at man kan få godkendt dispensation. Jeg har altså intet at skulle trække tilbage i forbindelse med den cirkulæreskrivelse, og jeg har intet at spørge justitsministeriets lovkontor om, for der står ikke stillet noget krav op i den cirkulæreskrivelse.

Heller ikke når fru Aase Olesen vil have, at jeg skal erkende, at det materiale, der er fremsendt, er uanvendeligt som dokumentation for indenrigsministeriets og sundhedsstyrelsens opfattelse af tingene, kan jeg tjene hende i det. Jeg ser ingen grund til her ved andenbehandlingen at gentage de mange, mange sider dokumentation og redegørelser af forskellig art, der er fremsendt til udvalget under dets meget lange og meget grundige behandling af tingene, specielt ikke, når det ligger sådan, at der nu er tale om en periode på i alt fald fem år, hvor kommuners ret til at få mulighed for at drive deres børnetandpleje, som de ønsker det, ved dispensation eller ved at oprette en kommunal børnetandpleje, vil være uanfægtet af indenrigsministeriet og af folketetinget. Det materiale, der til sin tid vil komme frem over for folketetinget i forbindelse med revisionen af loven i 1985-86, er der af gode grunde ingen af os der kan kende.

Jeg kan bare sige til fru Aase Olesen og andre, der har kritiseret det materiale, der er kommet fra sundhedsstyrelsen, Tandlægefor-